

م اللہ ان محر لأمیحر لاسب

Bismillahirrahmanirrahim

(İyiliği sonsuz, ikramı bol Allah'ın adıyla)

L Ü T F E N

Yaşadığımız gündelik hayatta gelenek olarak aldığımız bir çok kavramın DİN kavramına bulaşması sonucu ortaya çıkan “**Geleneksel İslam**”a karşı çıkmak ve Kur’an-ı Kerim İslamı’nı savunan bu çalışmayı lütfen “önyargılarınızdan kurtularak” Kur’an-ı Kerim rehberliğinde ve elbette ki eleştirel bir gözle mutlaka ‘sonuna kadar’ okuyunuz...

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN (CİLT 4)

Muhammed Rıdvan SADIKOĞLU

Eğitim Yöneticisi

Araştırmacı Yazar

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

Resul'ü Ekrem(Cömert Elçi), **açık ve belirgin şirk ile savaştı**. Ve Allah'ın yardımı ile başardı... Ancak Hz. Ali için onu söylemek zor; Çünkü o "**Cüppeli, Sarıklı Şirk ile savaştı**" ve mağlup edildi...

Ve zamanımız, Ali düşmanlarının saltanatına mahkum olmuş görünüyor.
Ki Muaviye ile Ebu Cehil arasındaki en büyük farklardan biri de budur...

Biri Kuran'ı reddeder,
Ötekisi ise, elinden Kuran'ı düşürmez!

Ama Kuran'ı "**mızrak ucuna takar.**"
Yani silaha dönüştürür...

Ne biçim bir iş ki,
Birileri de ona eren-evliya der...

Bu iş böyle süre gider.!

Bugünün şirkini "ateistlerde, dindar olmayanlarda aramak, **cehalettir.**"

Bugün şirk, cüppe altında, 500 dolarlık türbanın altında, arka cebinde yüzbinlerce dolarlık banka cüzdanı olan pantolonların içinde gizli...

Bugünün şirk, tıpkı Ali'nin savaştığı şirk gibi...

Ki ne diyor O insan;

"Onlar da din elbisesi giymiş, ama tersinden!"

Mümin maskeli müşriklığın yaşattığı felaketleri yaşıyoruz. Bu akl'ı kıt, dini eksiklerin ardına takılanlar hiç şikayet etmesin. İnandığınızı düşündüğünüz Resul sizi şikayet ediyor;

Ey Rabbim, benim toplumum Kuran'ı terketti! (**Furkan Suresi 30. Ayet**)

Dikkat ediniz. Bu şikayetin mahşerde cereyan edeceğini belirten Kuran'da,
başka bir şikayet yok...

Yani Hazreti Nebi şöyle bir şikayette bulunmuyor;

* Ya Rabbi, benim toplumum namazları kaçırdı!

* Benim toplumum, sakalını kesti!

* Benim toplumum, oruçları kaçırdı!

* Benim toplumum, hacca gitmedi!

Peki ne diyor ?

*** Benim toplumum Kuran'ı terketti!**

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	10
GİRİŞ	12
İNSAN KİMDİR?	14
Huzur ve Huzursuzluk	15
İnsan kimdir?	16
İnsanın fesat ve feraseti	20
Mü'min kimdir?	22
Basiret sahibi olmak	24
KUR'AN-I KERİM' E ATFEDİLEN BİLİMSEL YALANLAR	31
- Demirin indirilmesi	32
- Göğün Genişlemesi	33
- Denizlerin Karışmaması	35
- Kaptan Coustea'nın Müslüman olduğu yalanı	36
- 7 Gök	37
- Atmosferin katmanları	39
- Big Bang Olayı	40
- Petrol	41
MÜSLÜMAN TEKASÜRCÜ DEĞİLDİR	43
- İtiraz	44
- Kimlik	44
KUTSİ HADİS KAVRAMI ÜZERİNE	48
HZ ADEM'İN AĞACI ve YASAK MEYVE	54
- Cennet	55
- Şecer	56
- Çirkinlikler	58
- Cennet Yaprakları	59
- Zevk	59
- Beda	60
- İhbitu	61
- Birbirinize düşman olarak...	61
- Libas	62
- İnzal	62
- Huld	62
- Sınıflı Yapı ve Adem'in iki oğlu	63
İLİM VE CEHALET	69
- Bilgi Kirliliği	71
- Ortaklık Cehaleti	72
- Zulüm Cehaleti	73
- Sünettullah	73
- İsrif	74
- Güncel Örnek	75

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

Allah'ın affetmem dediği tek şey ; ŞİRK	76
- Şirk	77
- Şeytan (Kur'an dışılık)	77
- Putlara Tapmak	78
- Meleklerin isimlendirilmesi	78
- İndirilene Uyun Atalar Dinine değil	79
MELEK KAVRAMI	82
- Kur'an-ı Kerim' e göre melek	86
- Melek sözcüğünün "elçiler(haberciler)" olarak kullanıldığı ayetler	88
- Melek sözcüğünün "yönetim güçleri" olarak kullanıldığı ayetler	88
- İnsanın yaratılışı ve melekler	89
- Melekler ve İnsanın yaratılışı	89
- Ruhun Üfürülmesi	91
- Secde	92
- Adem'e secde eden melekler	92
- Savaşta melekler	93
KUR'AN-I KERİM'İN AHİRET ANLAYIŞI	96
KUR'AN-I KERİM'DE TESBİH KAVRAMI	107
KUR'AN-I KERİM İŞİĞİNDA MESCİT KAVRAMI	119
KUR'AN-I KERİM İŞİĞİNDA KARDEŞLİK KAVRAMI	124
KUR'AN-I KERİM İŞİĞİNDA BEYAN KAVRAMI	130
KUR'AN-I KERİM'E GÖRE FİTNE	135
KUR'AN-I KERİM'E GÖRE HAMD VE ŞÜKÜR KAVRAMLARI	140
- Kur'an-ı Kerim'de Şükür	141
- Şükür kavramının Arapçası ve Kur'ancası	144
- Şükür Nimet karşılığıdır	146
- Allah şükreden kullarının ödüllendirir	147
- Allah şükredenlere nimeti artırır	148
KUR'AN-I KERİM' GÖRE KIYAM,RÜKU,SECDE,İTİKAF veTAVAF	149
- Konunun tahrife uğraması	151
- Kur'an-ın anlatım üslubu	153
- Kıyam kavramı	155
- Ruku ve Secde kavramları	158
- İtikaf kavramı	164
- Tavaf kavramı	165
KUR'AN-I KERİM' E GÖRE KURBAN	169
KUR'AN-I KERİM'E GÖRE SALAT	176
Salat ve Anlamı	177
Salat insanlıkla yaşattır	177
Salat kuldan Allah'a duadır	177
Salat Allah'tan kula icabettir	178
Salat iman ailesine mensubiyettir	178
Salat müttakilerin özelliğidir	179

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

Salat destektir	179
Salat ikame edilince kıymetlidir	180
Salat devamlı kulluktur	181
Salat davettir	181
Salat kefarettir	182
Salat ibadetler mecmuasıdır	182
Salat Allah ile sohbettir	183
Salat yaratılışın amacını bilmektir	184
Salat arınmaktır	184
Kur'an-ı Kerimde Salat'ın kelime anlamı	184
Mü'min salata	185
Müslüman için Salat	185
Allah'ın müminlere salata	186
Allah'ın müminlere salatının tezahürü	186
Resul'ün Mü'minlere salata	186
Müminlerin Resul'e salata	187
Allah ve meleklerinin Resul'e salata	187
Salat'ı ikame etmeyenlerin durumu	187
Kur'an-ı Kerim'den diğer Örnekler	187
Zikir için Salat'ın ikamesi	189
Allah'ın Zikri	189
Salat Sonrası	189
Kötülükten alıkoyması	190
Salat ile Din ikamesi	190
Kur'an-ı Kerim'de Salat Kavramı	192
Salat'ın sözel ve davranışsal olması	193
24 Saat Salat	193
Kapitalizme İnat Müslüman zamanın Çocuğudur	194
Kapitalizm ve Hammadde	195
Sermaye-Emek İlişkisi	196
Devlet, Beyt ve Tapınak Ekonomisi	198
Kureyş Dönemi Devlet ve Tapınak Ekonomisi	198
Salatın Zayii edilmesi	199
Salavat ve Salat	201
Allah yolunda harcamak; İNFAK	202
Rızkı veren Allah'tır	203
Bir kurtuluş aracı olarak Zekat ve İnfak	206
Arınmak, amel etmekten geçer	207
Allah rızıklara kefiledir ... Evet ama ?	209
Sana neyi infak edeceklerini sorarlar	212
Allah dilediğini zengin, dilediğini fakir kılar öyle mi?	225
Kur'an anlatımında sosyolojik İhtiyaç	225
KUR'AN-I KERİM'E GÖRE SALAT KAVRAMINA SEMANTİK BAKIŞ	228

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

KUR'AN-I KERİM İŞİĞİNDA VESİLE	251
KUR'AN-I KERİM'E GÖRE ZAN	255
KUR'AN-I KERİM'E GÖRE BEYT ve TEKBİR	257
KUR'AN-I KERİM'DE SİYASET KAVRAMI	263
KUR'AN-I KERİM'DE EĞİTİM AÇISINDAN RABB KAVRAMI	266
- Kur'an-ı Kerim'de Rabb Kavramı	267
- Kur'an-ı Kerim'de Rabb kelimesinin anlamları	268
- Alemlerin Tek Rabbi Allah	269
- Eğitim açısından Rabb Kavramı	269
KUR'AN-I KERİM'DE HZ MERYEM	272
- Meryem Sözcüğünün anlamı	273
- Hz Meryem'in Ailesi	274
- Hz Meryem'in cinsiyeti	275
- Hz Meryem'e ruhun üflenmesi	277
- Hz Meryem'in Hz İsa'yı doğurması	278
- Hz Meryem'e gönderilen ruh	279
- Temessül	280
KUR'AN-I KERİM'DE KIBLE	283
- Kible	284
KIBLE VE BAKARA SÜRESİ	288
- Kible Ayetleri (Meal ve anlam çalışması)	289
- Tarihi arka plan	293
- Vech	302
- Şatra	303
- Bakara Süresi 142-150. Ayetlerin meali	303
KUR'AN-I KERİM'DE İBLİS ,KARİN VE ŞEYTAN	307
- İblis nedir?	308
- İblis ve Karin	309
- İblis ve Umutsuzluk	311
- Kur'an-ı Kerim'e göre İblis, şeytan ve Vesvese	314
- Kur'an'a göre Şeytan	314
- Şeytan-ı Racim	315
- Racim	315
- Marid	316
- İblis'in özellikleri	316
- İblis'e neden mühlet verilmiştir?	321
KUR'AN-I KERİM'İN MESAJLARI	322
- İlk 4 süre ve fatiha	323
- A'lak (Tertil, Kıraat ve Tilavet)	329
- Kalem (Güçlüler itaat ister)	332
- Müzemmil (Gece Okuması)	335
- Müdessir (Kalk ve Uyar)	338
- Euzu Besmele, Besmele Ve Fatiha Üzerine	341

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

- İstiaze	342
- Bismillahirrahmanirrahim	343
- Fatiha Süresi	347
- Fatiha (İlk Duyuru)	359
- Tekvir 1 (Kıyametle Yaşamak)	362
- Tekvir 2 (Sabah Nefesi)	365
- Tekvir 3 (Sur'a Üfürölme)	369
- Fecr (On gece)	371
- Leyl 1 (Muttaki ve şaki)	373
- Leyl 2 (İttika ve İnfak)	377
- İhlas (Tevhid)	381
- Asr (Asırlara, Cevhere)	384
- İnşirah 1 (Şerefın İçin)	388
- İnşirah 2 (Evreler ; Leyl, Fecr, Duha, İnşirah)	391
1. Leyl aşamasında	392
2. Fecr aşamasında	394
3. Duha aşamasında	394
4. İnşirah aşamasında	395
- İnşirah 3 (Boş Durmak yok)	397
- Beled, Akabe, Asr (Yerın, yurdun ve zamanın)	399
1. Belde	400
2. Yürekli İnsan	401
3. Sabır ve metanet	402
- Adiyat (Dünyada bir tiyatro Sahnesi)	405
- Tebbet (Sürekli kötülük üretenler)	407
- Kevser (Pek çok nimet)	409
- Tekasür 1 (hayvanlar gibi yerler)	412
- Tekasür 2 (Uyarış çığlığı)	415
- Tekasür 3 (Çođaltma Yarışısı)	417
- Sahte Din (Maun ve Hümeze ayetleri)	420
- Dine karşı Din	421
- Felak (Özgürlüđe talip olmak)	422
- Felak ayetlerine bakış	425
- En-Nas (Halk kitleleri)	429
- Necm Süresi	431
- Abese (Kör ve ahlak)	434
- Şems Süresi ve Fücür	438
- Kadir (İstifadeye sunulmaya başlanan gece)	441
- Kureyş Süresi (Rızıklar Güvende mi?)	444
KUR'AN-I KERİM'DE FAİZ (RİBA) ve ÇARESİ	448
KUR'AN-I KERİM IŞIĞINDA DÜŞÜNCE,İNANÇ ve İFADE HÜRRİYETİ	468
- Düşünce Hürriyeti	469
- Kur'an'da düşünmeye verilen önem	470

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

- İnanç Hürriyeti	473
- İman ve İrade	474
- Dini Tebliğde Yöntem	477
- İkraah	478
- Dini Hoşgörü	481
- Özgür bir ortamın oluşturulması için cihadın gerekliliği	483
- İfade Hürriyeti	484
SONUÇ	491
- İhtilaflar İçin	492
DİNÎ TEBLİĞ ve EĞİTİM AÇISINDAN KUR'AN'DA İNSAN PSİKOLOJİSİ ve ÖZELLİKLERİ	495
İnsan Psikolojisinin Tebliğ ve Eğitim Açısından Önemi	496
Birey Olarak İnsan Ve Psikolojik Özellikleri	498
Kur'an'da Olumsuz İnsan Özellikleri	499
Kur'an'da Olumlu İnsan Özellikleri	501
Sosyal Psikoloji Açısından İnsan Ve Toplum	504
İleri Gelenler (Varlıklı Kesim=Mele')	506
Halk	508
KUR'AN-I KERİM FİHRİSTİ	512
Nüzul sırasına göre ayetler	605
KAYNAKÇA	608

Peygamber Efendimize peygamberlik vazifesi verilmeden önceki en önemli sıfatı "Muhammed ül Emin"di. Yani "Güvenilir insan"dı. Öyle ki hemen herkes en değerli eşyalarını paralarını "O" na emanet ederlerdi. Çok enteresandır hatta dünyanın en hayret verici olayıdır ki müşrikler O'nunla savaşırken bile emanetleri Hz. Muhammed'deydi. "Güvenilir olma" o kadar önemliydi ki insanlar bu yeni dine sırf bu itimatın, güvenin etkisiyle yaklaşıyor ve kabul ediyorlardı. Kendisinin peygamber olduğunu açıklamadan önce müşrikleri toplamış ve "Şu dağın arkasında koca bir ordunun olduğunu ve bu tarafa geldiğini söylesem inanır mısınız" dediğinde müşrikler koro halinde "Tabii ki inanırız çünkü sen yalan söylemezsin" demişler ve efendimiz kendisine olan güveni böylece tazeledikten sonra peygamber olduğunu ilan etmişti. Günümüzde İslam dinine olumsuz bakılmasının en önemli sebebi Müslümanlara güvenilmemesidir.

Müslümanların en büyük zaafı ibadetlerinin noksanlığı değil bu güveni sağlayamamış olmalarıdır.

ÖNSÖZ

Bu çalışmanın amacı, kendini Müslüman olarak tanımlayanlar arasında yaygın olan, Kur'an-ı Kerim ile ilgili yanlış anlaşılımları açıklamak ve bu yanlışları Kur'an-ı Kerim'den delillerle düzeltmektir.

Bu yanlış kanıların kaynağında şu yatmaktadır: Günümüzde Müslümanlar, kutsal görevin gereği olarak KUR'AN-I KERİM'İ akıllarıyla analiz etmek yerine, doğduklarında sahip oldukları mezhep öğretilerinin kör takipçileri olmaktadır. Yine çoğu Müslüman, din adamlarının dediklerini hiçbir sorgulamadan geçirmeden kesin doğru saymakta hatta bu öğretilerin Allah'ın Kitap'ı tarafından uygun görülüp görülmediğine aldırmamaktadır.

Çoğunluk tarafından benimsenen ve belli çıkarlar gereği korunan bu yanlışlar Kur'an-ı Kerim öğretileriyle gelen zindeliği pasifliğe çevirmekle kalmamış, Müslüman hayat tarzını tamamen değiştirmiştir. Şu an Müslüman dünyaya egemen olan "**pasif İslam**", diğer bir deyimle "**uydurulmuş din**" Kur'an-ı Kerim tarafından sunulan "**dinamik İslam**" ile yani "**indirilmiş din**" ile taban tabana zıttır.

İslam toplumu, yüzyıllar öncesinin kültürel geleneklerini din sayarak, aslında her dönemde kolaylıkla yaşanabilecek olan İslam dinini tarihin belli bir dönemine hapsetmiştir. Ayrıca yine bu "**gerçek dinden kopuş**" döneminde, tek İlah'a olan inanç bozulmuş, din alanında Allah'ın yanına başka hüküm koyucular getirilmiş, böylece İslam toplumunun birlikteliği kaybolmuş, Müslüman âlemi sayısız mezhep ve gruba ayrılmıştır.

Günümüzde Müslümanlar **Allah'a itaat etmek yerine** insan ürünü zanlara, din adamlarına ve durumdan faydalanan her türlü ekonomik ve siyasi çıkar çevrelerine itaat eder hale gelmişlerdir. Allah'ın elçisinin görevi insanlığı sırtındaki ağırlıklardan ve zincirlerden kurtarmaktır . Allah'ın elçisi olan Hz. Muhammed (s.a.v.) bu görevi Allah'ın Kitabında bahsettiği kutsal hükümleri uygulayarak yerine getirmiştir. Ancak İslam'ın düşmanları kavramlar ve doktrinler uydurup bunları Müslümanlar'ın arasında yaymış, sonuç olarak elçi tarafından gelen gerçek din bozulmuş ve daha çok, **insan yapımı bir din haline getirilmiştir.**

İslam'ın düşmanı olanların, İslam adına dine soktukları bu yanlışların bir sonucu olarak günümüzde Müslümanlar, peygamberin yok etmek üzere gönderildiği ağırlıkların ve zincirlerin baskısı altında inlemektedirler. "**Firavunlar**" yani politik istismarcılar, "**Hamanlar**" yani din ve bilgi sömürücüleri ve "**Karunlar**" yani ekonomi alanındaki sömürücüler, Müslüman dünyada kontrolü ele geçirmiş durumdadırlar.

Tüm bunların sonucunda, İslam âlemi sayısız parçaya bölünmüş ve kendisi dışındaki güçlere bağımlı hale getirilmiştir. Müslümanlar bu durumdan kurtulmak için gayret etmekte, ancak KUR'AN-I KERİM'İN aydınlatıcı ışığı olmadan bunu başaramamaktadırlar. Dünya barışını sağlaması ve medeniyetin, bilimin, sanatın, teknolojinin meşalesini taşıması gereken Müslümanlar, kendilerini aşağı ve çaresiz bir durumda bulmuşlardır.

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

Bu kötü durumdan kurtulmanın tek yolu; birbirine sıkıca bağlı, sağlam ve doğru bir Müslüman topluluğu oluşturmaktır. Bu amaca ulaşmak için **KUR'AN-I KERİM'İN İslam ile ilgili konularda kesin otorite olduğu görüşüne sahip olmak ve O'nun Allah'ın yeryüzündeki eksiksiz, değişmez ve tek mesajı olduğuna inanmak gerekmektedir.** Müslümanlar Allah'ın kelamı olan KUR'AN-I KERİM'İN önemini anladığında ve onun öğretilerinden haberdar olduğunda "**İslam Rönesansı**" başlayacaktır.

İşte bu vb sebeplerden yola çıkarak İlahi mesajı bir tarafa bırakıp gelenek, görenek, bid'at, hurafe, diğer inançların etkilerine İslam düşmanlığı da eklenince ortaya çıkarılan "**uydurulan din**" yerine "**indirilen din**" kavramına dair derin ve nüfuzlu bir araştırmaya sahip olan bu çalışmayı mutlaka sonuna kadar okumanızı ısrarla rica ediyorum.

Zira bu çalışma günümüz "**uydurulan**" İslam kavramının gerçek İslam olmadığını sizlere ziyadesiyle ispat edecektir. Geleneksel İslam anlayışına karşı çıkan bu çalışmanın her satırını okudukça, kitabın bölümlerinde ilerledikçe din kavramının ve İlahi mesajın **amacından ne kadar saptırıldığını müşahade edecek** ve adım adım Tek Kaynak olarak KUR'AN-I KERİM'İN yeterli olduğunu ve tek çözüm yolunun da O'na sarılmak olduğunu hissedeceksiniz.

Bu kitabı okuduktan sonra dini konularda görüş beyan eden kişilere ilk olarak dini anlamadaki yöntemlerini sormanızı; "**Dinin kaynağı nedir?**" sorusuna verdikleri cevapları öğrenmenizi, sonra bu kişilerin bu soruya verdikleri cevaplar ile (yöntemleriyle) çelişip çelişmediklerini kontrol etmenizi öneriyorum. Ve Allah'ın dinini; geleneklerin üzerine değil, KUR'AN-I KERİM'İN üzerine kurmanızı **ısrarla öneriyorum.**

Bu bağlamda bu çalışmada dinin kaynağı olarak neden yalnızca KUR'AN-I KERİM'İ benimsememiz gerektiğini, Kur'an-ı Kerim'de geçmeyen hususların neden İslam'ın evrensel hükümleri olamayacağını araştırmalarla, makalelerime bölüm bölüm aktarmaya çalışacağım. Ayrıca dine mal edilen ve dinin kesin bir hükmü sanılan birçok hususun; Kur'an-ı Kerim'de yer olmadığını ve bu yüzden bunlara dinsel bir anlam yüklemenin hatalı olduğunu arz edeceğim. **Yani Kur'an-ı Kerim'e giderek dini yeniden tanıyacağız. Bu kitabı da bu yönü ile ama mutlaka "eleştirel mantıkla" okumanızı tavsiye ediyorum.**

Doğru ve dinin tek kaynağı olan Allah'ın kitabı Kur'an-ı Kerim'dir. **Buradaki fikirlerim de ancak Kur'an-ı Kerim'e uyduğu ölçüde doğrudur.** Bu çalışma, İslam'ı Kur'an-ı Kerim dışılıktan kurtarmaya çalışan; geleneğin, taklidin, kelle sayısına itibar edilmesini ve hurafelerin akıllara vurduğu zincirleri kırmayı amaçlayan bir çalışmadır. Ortalama iki yıllık bir zaman sürecini kapsayan derin bir araştırma sonucu oluşan bu kitap, Kur'an-ı Kerim'de anlatıldığı şekliyle **İslam'ı anlama yolunda ufak bir katkıda dahi bulunursa çok mutlu olacağım.**

6 cilt olarak tasarlanan bu çalışmanın şu an size ulaşan dördüncü cildinde yanlış bilinen doğruları ayetler ışığında mülhaza ederek Kur'an perspektifiyle sizlere ulaştırmaya çalıştım.

Gayret bizden Tevfik ise Rabbimizdendir.

GİRİŞ

Allah'ın mümin kulları için en önemli farz İslam'ı tebliğ etmektir. Kişi namaz kılabılır, oruç tutabilir, zekat verebilir, arkadaş ortamlarında Allah'ı anabilir, Kur'an okuyabilir. Ancak diğer insanların da Allah'ı tanınması, sevmesi, O'ndan sakınarak yaşaması için çaba sarf etmiyorsa ve İslam'a karşı olan felsefe ve akımlarla mücadele etmiyorsa, en büyük ibadetlerden biri olan tebliği yerine getirmemiş olur.

Müminler için tüm ayetler, istisnasız yerine getirilmesi gereken kesin emirlerdir. Tebliğ ibadetinin nasıl yapılacağı konusundaki yöntemler de, Kur'an'daki kıssalarda açıkça anlatılmıştır. Ancak burada tebliğ yöntemlerinden değil, Kur'an'a göre tebliğ ibadetinin önemi ve önceliği konusundan bahsetmek istiyorum.

Kur'anda geçen Nebilerin hayatına baktığımızda, ırk, dil, din, cinsiyet ayırmaksızın herkese tebliğ yaptıklarını görürüz. Bir kısım insan kitap ehline, dinsizlere ya da kadınlara tebliğ yapılmaz der. Ancak savundukları bu konu, dinleri konusunda kendi gevşekliklerine bir kılıf uydurmaktan başka bir şey değildir. Çünkü tüm nebiler İslam'ı yaymak için kitap ehline de, firavun gibi azılı bir ateiste de, Sebe Melikesi Belkıs gibi bir bayana da tebliğ yapmışlardır.

Allah **Nur Suresi 55. ayette**, İslam'ı dünyaya hakim edeceğini müjdelemiştir. Şu ana kadar İslam tüm dünyaya hakim olmadığına göre, içinde olduğumuz ahir zamanda bu müjde gerçekleşecek demektir. (*Allah en doğrusunu bilir*) Herkes evinde oturup sadece namaz kılar, yılda bir ay oruç tutar, arada da fakir doyurup geri kalan zamanını tv karşısında, hafta sonları piknikte, yazın tatilde geçirirse bu, kişinin kendi nefesine yaptığı büyük bir zulüm olur.

Ortalama 60-70 yıl süren yaşamımızın yarısının uykuda, büyük bir kısmının da yıkanmak, tuvalete gitmek, yemek yemek gibi eksikliklerimizi gidermek için geçtiğini düşünürsek, **geriye Allah'ı razı edebileceğimiz 4-5 yıl gibi kısa bir zaman kaldığını görürüz.** Bu 4-5 yıllık süreyi de içinde hiç Allah rızası barındırmayan, sadece nefsi tatmin etmeye yönelik keyfi eylemlerle geçiriyorsa insan, kendini güzel iş yapmakta sanırken, yapıp ettiklerinin de boşa gittiğini fark edemeyebilir.

“Onların, dünya hayatındaki bütün çabaları boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar.” (Kehf Suresi, 104)

Allah'a inandığını söyleyen pek çok insana rastlarız her gün. Ancak inandığı Rab'binin dininden ve Kitabı olan Kur'an'dan habersizdir çoğu. Hapishaneler Allah'a inanıyorum diyen hırsızlar, katiller, tecavüzcülerle doludur. Bu kişilerin çoğu yüzeysel bir bakışla dine bakarlar. Dilleri Allah'ın varlığına inandığını söylerken kalpleri bunu tasdik etmez. Allah'ın büyüklüğünü, gücünü, ölüm ve ahireti kavrayamadıkları ve üzerinde düşünmedikleri için kolaylıkla kötülöklere bulaşabilirler.

Çevremizde bulunan bu kişilerin işlediği her suçtan bir anlamda bizler de sorumlu oluruz. En büyük ibadetlerden olan tebliği yerine getirmiş olsak, Allah'ın büyüklüğünün kavranmasına

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

vesile olacak olan iman hakikatlerini, Kur'an mucizelerini gece gündüz her ortamda anlatsak, insanları güzel ahlaka teşvik etsek elbette artan bu vahşet haberleri de zamanla yok olup gidecektir.

Kur'an'ın geneline baktığınızda aynı konuların çok kere tekrar edildiğini görürsünüz. **İslam'ı tebliğde tekrar ve telkin çok önemlidir.** Bir konu farklı şekillerde defalarca anlatılabilir. İnsanların şuuru şeytani sistemin telkinleri ile o kadar kapanmıştır ki; bu kirliliğin açılması zaman alabilir. **'Bana dokunmayan yılan bin yaşasın'** mantığı şeytanın telkinlerinden biridir. Bu zihniyette olan insan evinde çoluğu çocuğu ile rahatsa, ticari işleri de yolunda ise, rahatını kaçırarak konulara girmek istemez. Mesela İslam'ı gece gündüz tebliğ etmesi, ihtiyacından arta kalan malının tümünü Allah'ın dinini yaymak için kullanması, Rab'binin nimetini durmaksızın anlatması gerektiği emredilen ayetler hatırlatıldığında nedense duymazdan gelir. Çünkü bu ayetleri yerine getirecek olursa, nefsinin isteklerine engel olması gerekecek, bu da ona zor gelecektir.

Ama aynı kişiler, evde pijama mücahitliği yaparken, İslam'ı gece gündüz tebliğ eden, hayatını Allah'a adanmış, bu uğurda nefsinin tüm istek ve tutkularını arkada bırakmış, maddi manevi tüm imkanları ile küfre karşı dünya çapında mücadele veren insanlara dil uzatmayı da en büyük ibadet sayarlar. Hapishaneler dolup taşmış, **'İslam ülkeleri küfrün zulmüne uğruyormuş, medya şeytanın elinde oyuncak olmuş'** umurlarında bile olmaz. Böyle müşrik ve münafık karakterlerinin de ifşa edilmesi ve Kur'an'la bu kişilere karşı mücadele verilmesi, onların da Kur'an'a davet edilmesi çok acil ve önemli bir konudur. Çünkü iman etmemiş insanların çoğu Kur'an ahlakından uzak, hurafeleri din diye yaşayan ve kendisini dindar zanneden yobaz güruhun yaşadığını İslam zannederek dinden uzaklaşmışlardır.

İslam'ın kolaylık dini olduğu, sevgi ve barışı esas aldığı, temizliği, kaliteyi, görgü, bilgi ve bilimi emrettiği her ortamda anlatılmalı ve gösterilmelidir. İnsanları terslemek yerine sözün en güzel olanı ile hitap edilmelidir. Ayette Rab'bimizin bildirdiği üzere tebliğ yapılan kişiye nefesine yönelik güzel ve etkileyici sözler söylenmelidir. Tebliğ yapan kişi ayaklı Kur'an gibi olmalıdır. Her tavrı, eylemi veya sözü ile güzel ahlakı insanlara tebliğ etmelidir. Bunu üç kişi yapar, derken beş olur, derken on... Bir de bakarsınız ki Kur'an ahlakı tüm dünyaya yayılmış.

Sizlerin bu şerefli ibadeti yapmak için engeliniz nedir? Unutmayın, engel olarak sunacağınız her şey, şeytanın dosdoğru yolunuza kurduğu tuzaklardan başka bir şey değil. İster şeytanın eğri yolunu tercih edersiniz, isterseniz de Allah'ın dosdoğru yolunu. Ama bilin ki bir orda iki burada olmaz. Ecir fırsatlarının bol olduğu bu muhteşem dönemde ister üçlü koltuğunuzda uzanıp dizileri izlerken uyuyun, ister İslam'ı tebliğ edip uyanın ve uyandırın.





İNSAN KİMDİR ?



KİMSİN SEN !!!

Tam da şu anda ölsem ne olurdu? Mesela ne kaybederdi dünya senin yokluğunla? Hangi iş aksardı, kaç kişinin canı yanardı? İnsanlar senden sonra seni ne şekilde anardı?..

Eğer gitmenle kalman arasında herhangi bir fark yoksa ve yarın da değişen bir şey olmayacaksa nedir senin var olmandaki amaç?

HUZUR VE HUZORSUZLUK

İnsanlar yorgun ve bitkin. İnsanlar boğuklaşan sesler, rüzgârlı adımlar, eller, ayaklar ve gülücükler olarak geçip gidiyorlar yanımızdan. Birbirimizin yüzlerine bakmadan geçiyor zaman. Karşıdan gelen tanıdık suretlere kafamızı kaldırıp baktığımızda, ne söyleyeceğini düşünmeden, söyledikleriyle aslında neyi kast etmiş olabileceğine yoruyoruz zihnimizi.

İç sesimiz, dışımızdaki dünyayı duymamızı engelliyor. Gittikçe daha sıkıntılı, şüpheli ve çözümlenemez insanlar olup çıktık. Tüm bu bohemler içerisinde, zamanı tüketiyoruz hızla. Sonra sevgiyi, aşkı ve merhameti.

Sonra işte biz böylece hayatı buruşturulmuş bir mendil gibi bir tarafa atıp bırakmışken, yaşamın ne kadar da renksiz ve de zevksiz bir azap olduğundan şikâyet ediyoruz. Oysa ki düşünmüyoruz hiç; sevmeyen, dokunmayan, gülümsemeyen, şarkı söylemeyen, şiir okumayan insan, nasıl olur da mutluluğu bulabilir?

Mutluluk denilen şey, tüm bunlar arasında saklanan, derinliği hayal edilemeyen geniş bir uykuya benziyor aslında. Belleklerden taşmış bir rüyaya, bakışlar arasında gezinen bir boşluğa, ya da henüz kimseciklerin tadamadığı, oldukça uzak ve acayip bir sarhoşluğa benziyor.

Birilerinin sevgisizliğinden şikâyet ediyoruz sonra bolca. Sonra işte biz böyle şikâyet edip dururken bihaberliğimiz ortaya çıkıyor, dertlerin dermanından, sevginin dilinden, Kur'an'dan dahası Allah'tan. Yığın yığın biriken, biriktiği yeri çürüten, iç karartıcı öbekler gibi birleşiyoruz kenar köşelerde ve bolca gıybet ediyoruz, bolca kin biriktiriyoruz. Sonu yok tüm bunların, sınırı ve Hududu yok.

Biz tüm bunları bunca hınç ve hengâme ile biriktirirken, birileri aşkı konuşuyor. Yağmuru yani melekleri. Umuda bir filiz açıyor, fütursuzca basıp geçtiğimiz topraklardan. Bir yerlerden bir "buna da şükür" sesi yükseliyor. Onların yüzleri böyle derinlerde gezinen uzak bir arzunun ağırlığı altında bir çift kararsız ayna gibi parlayıp sönerken, zaman işte tüm bunlar için akıp gidiyormuş da, bizde bir kenarda oyalandığımızla kalıyormuşuz gibi hissediyoruz mecbur. Hayat ikiye ayrılıyor bu noktada: hayatı yaşayanlar ve yaşadıkları şeyi hayat sananlar.

Hayatı yaşayanlar bilirler ki, zaman az, ömür kısa. Bunun için sevgi ve merhamet biriktirirler içerilerinde. Birilerinin hislerini sorgulamazlar sonra "bu da nerden çıktı? Dün böyle değildi bugün neden başka biçimde?" diye.

Onlar bilirler ki, **"Dünyalar dolusu malı bağışlasalar da, bir başkasının kalbini kalplerine ısındıramazlar. Kalpleri birbirine ısındıran yalnız Allah'tır."** Bu ısınmış bir misafirdir onların bedenlerinde. Sonra onlar bilirler ki misafir, ev sahibine verilmiş bir emanettir Allah nezdinde.

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

Bilinçle kuşatırlar emanetlerini, şuurla, sabırla, memnuniyetle. Hiç bitmesin hep artsın isterler. Kalplerinin odalarında, sevgi denen misafire açılmış kapılar sıralanır ardı ardına. Yeni odalar türetirler rahat ve güvenli.

Her şeylerini sunarlar kuşkusuz. Çünkü emindirler, adına sevgi denen bu emanet, yalnızca seçkin insanların kalbinde yer bulur. Samimiyettir en büyük referansları.

Yaşadıkları şeyi hayat sananlar ise, neden ve niçin ararlar her meyledişin ardında. Bilmezler ki kelimelerin çokça olduğu yerde hisler susar. Hem de herhangi bir nedenle herhangi bir şey söylemenin ne kadar beyhude olduğunu düşünerek, insanın iliklerine işleyen korkunç bir kedere yerini bırakarak susar.

İşte böylece sevgiyi içlerinde susturan insanlar, yakarışlara, oflayıp poflamalara, dahası şikâyetlere gark olurlar. O ferah ve delişmen gözükten alınlar, derman içinde dermansız kalırlar, metal tadı alırlar ısırıkları her şeyden. Bu susuş bir yakarıştır. Kalbindeki o şeyi, göllenip duran sessizliği, derin bir ah gibi biriktirirler içlerinde. Söküp atamazlar. Sonunda mutsuz ve huzursuz bir yığın nefes birikir kâinata.

Şehir, işte tüm bunlardan oluşur. Evler, binalar ve kararsız insanlar arasına sıkışmış çığlıklar, yeni bir öfkeye birikir. Tüm telaşların arasında kopar bir vaveyla. Çekip kurtarmak isterler bedenlerini, fakat yapamazlar. Öyle ki, çığlık çığlığa parçalanmış kalpler yüzer artık bu savaş alanını kaplayan kan göllerinin içinde. Kalplerle birlikte ölmüş dostluklar yüzer sonra, dostluklarla birlikte ezilmiş duruşlar, duruşlarla birlikte yok olmuş umutlar yüzer.

Tüm bunlar insanın kendi elindedir. O çok kutsal iradeleriyle yaptıkları seçimler, hayatlarında, umutlarında, nefes alış verişlerinde yankı bulur. Kendi seçimlerinin sonuçlarını yaşarsın sonra, ama öyle, ama böyle...

İNSAN KİMDİR ?

Gezgin olarak Yeryüzü'den uzay yolculuğuna çıkan bilgin, Merih'te(mars) inerek caddelerde dolaşmakta iken bir fakültede verilecek bir konferans ilanı görür. İlanda belirtildiğine göre, Merih (mars) bilginlerinden birisi, Yeryüzü'ne yaptıkları son sefer ve Dünya canlıları hakkında konuşacaktır. Dünya'dan gelen bu bilgin de konferansa katılır. Merih gezegeni bilginlerinden birinin kürsüye çıktığına ve şöyle konuştuğuna şahit olur:

"Evet, sonunda Dünya'da hayat olduğunu ileri süren bilginlerin görüşleri doğrulandı. Son araştırmalar, hayat açısından çok ileri aşamada bulunan varlıkların orada var olduklarını gösterdi. Bu varlıkların bir türü, 'beşer' adını taşımaktadır.

Sizin bu varlık hakkında zihninizde bir tasavvur bile olmadığı için, bu 'beşer'in niteliğini size iyice açıklayamam elbette, ancak özet olarak söyleyebilirim ki, iki deliği, dört tutamağı olan bir kırabaya benzer.

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

Beşer diye adlandırılan bu canlılar Dünya yüzünde o yandan bu yana, garip ve hiç bir gezegen topluluğunda benzeri olmayan bir biçimde harekete geçerler. Bu canlılarda özel bir "BİRBİRİNİ ÖLDÜRME" deliliği vardır.

Zaman olur, birbirleriyle hiç bağlantısı olmayan uzak noktalardan harekete geçen ve birbirlerini hiç tanımayan bu canlılardan büyük topluluklar, bir tasarım, düzen, heyecan ve dürtü ile kuşanır ve son derece modern silah ve üst düzeyde donanımla yola düşerler, işlerini-uğraşlarını ve ailelerini bırakırlar, karşılıklı saf bağlarlar, sonra kıyasıya savaşırlar.

Önce yiyecek sağlamak için buna ihtiyaçları olduğunu sanıyordum. Fakat sonra gördüm ki birbirlerini şaşılmalı çabalarla ve yığınla öldürüyor, ardından kalkıp evlerine dönüyorlar. Sonra biri yine çıkıp öne düşüyor, bir topluluğu diğerine karşı kışkırtıyor, sonra da, aynı şekilde başka bir topluluğa çullanıyorlar. Kısaca, 'beşer' adını alan bu canlı türünün kendine eziyet etme ve öldürme ile dolu bir tarihi var. Bütün donanımlarını birbirlerini öldürme araçları uğruna harcarlar, üstelik birbirlerine karşı gerçekten bir kin duymaları gerekmez. Sonra yine büyük çapta yığınla öldürmeler başlar. Hiç biri de öldürdüğünü yemez ki hiç değilse bu sebeple birbirlerini öldürüyorlar diyelim.

Besinlerini başla yollardan sağlarlar. Birbirleriyle boğuşma, vuruşma, yığınlar öldürmelerden ve birbirlerinin evlerini yakıp yıkmalardan sonra onları öylesine bir gurur ve böbürlenme alır ki, bunun nasıl ruhsal bir durum olduğunu biz anlayamadık. Sonra destanlar düzer-koşarlar.

Yiyeceklerine gelince, şiddetli bir hırsıyla yan taraflarındaki tutamaklarla toplarlar. Fakat bu çok latif yiyecekleri, hoş kokulu ve tatlı meyveleri, Yeryüzünde biten çok güzel bitki ve çiçekleri toplarlarsa da bu şekilde yemezler -bu da bu varlığın deliliklerinden biridir ki sebebini biz anlayamadık-, zahmetle doğadan topladıkları bu sağlığa uygun yiyecekleri, et ve ürünleri eve götürür, ateş yakar, özel kaplara doldurur, onlara kötü renkli, keskin ve kötü tatlı baharatlar katar, kaynatırlar, yakarlar, sonra yerler.

Ardından hastalanırlar, doktordan, yediklerini midelerinden teknik araçlarla çıkarmasını rica ederler. Doktorlar bu sebeple onların toplumunda saygın ve çok kazanan kişilerdir. Bu hastalıklar, dünyadaki 'beşer' türünün hastalıklarıdır. Aynı zamanda çok ileri gitmiş ve Yeryüzüne ileri düzeyde egemen olmuş bulunmalarına karşın, öylesine delilikleri vardır ki şimdiye kadar hiç bir hayvan bu deliliklere tutulmuş değildir."

İnsan; doğan, büyüyen gelişen, gençleşen ihtiyarlayan ve ölen bir varlık. Yiyen, içen, uyuyan, dışkılayan, kılları/saçları olan ve bir müddet sonra dökülen, acıkan, susayan, yorulan bir varlık.

İnsan; gülen ve ağlayan, sevinen ve üzülen, seven ve nefret eden, acıyan ve kızan bir varlık. Toplayan -dağıtan, yığıldıkça yağın, cimri, nankör, inatçı, benmerkezci, hırslı, doyumsuz, mızıkçı, uyumsuz, tartışmacı, huysuz bir varlık.

Tüm bunlarla birlikte soran sorgulayan, araştıran, düşünen, değiştiren, dönüştüren, oluşturan, keşfeden bir varlık.

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

İnsan, varlığı en çok kendisini rahatsız eden, yeryüzü serüveni, kendi soyunu katletme ve kurutmadan ibaret olan bir varlık. Kendi soyunu yok etmek için doğuran, üreten ve inşa eden bir varlık. Her durumda keşfeden ve örten, üreten ve kirleten, yapan ve yıkan, ifsat eden yegane varlık.

“İnsan, düşünsün bir, neden yaratıldı! Vücudunun dışarı attığı bir meniden! Bel ile leğen kemikleri arasındaki bir sudan” (Tarık /4-7)

Kuran sözlerinin ne anlama geldiğini kavrayacak ve haddimizi bileceğiz. Sonunda herhangi bir canlı gibi, örneğin bir böcek, bir ot, bir balık veya keçi gibi yaratılmış bir varlık olduğumuzu anlayacak, bizi farklı kılan şeyin, vücudumuzun kıvraklığı ve iki ayaküstünde durabilmemiz değil, sorgulama ve inşa etme yeteneğimizin olduğunu göreceğiz. Ama göremedik.

Biz, ey insanlar;

Yaratıcımızın “dünya senden ibaret değildir. Sen her şey değilsin, her kararın kendinden çıktığını mı sanıyorsun? O yaratıcı, biz olmasak, yerimize başka bir itaat eden farklı bir yaratılıştaki bir canlı var edebilir.

Evrendeki hayat ey insan, senle başlamadı. Senin var olmandan önce evren, nice yıllar sensiz yaşadı. Sen yoktun ama hayat devam ediyor, ırmaklar akıyor, kuşlar ötüyordu. Sen yoktun ama açıklıktan ölen bir canlıya, susuzluktan kuruyan bir bitkiye rastlanmıyordu. Yani yeryüzü sen olmadan da hayatını idame ettirebiliyordu. Hiçbir varlık varlığını sana borçlu değildi.

Yerden biten, gökten inen, karnı üzere sürünerek, ayakları üzerinde yürüyerek veya kanatlarını çırparak uçan her bir varlık kendi yasasına göre hayatını devri daim ettirip gidiyordu. Taş taşlığını, kuş kuşluğunu, toprak topraklığını biliyordu.

Sonra sen geldin.

Nasıl geldin?

Her bir varlığı getiren seni de getirdi. Yani seni yarattı. Hem de bir sudan, ağzına almaktan çekineceğin, duyduğunda yüzünün kızaracağı bir şeyden; bir damla meniden yarattı. Sonra sana ruhundan üfledi (bilgilendirdi) ve insan kıldı. Bütün varlıklar, varlık olmaları hasebiyle birbirinin aynısıydı, sen farklı olasan diye sana ruhundan üfledi. Bu üflemenin bir sonucu olarak, düşünme, akletme, sorma, sorgulama, üretme ve inşa etme yeteneğini kazandın. Yani özgür oldun. Yaratıcın, özgür bir insan olarak sana, ‘yeryüzü sana bir süreliğine emanetim’ diyerek içindekileri emrine amade kıldı.

Emrine amade kıldı ama kökünü kurut demedi. Hem yararları hem de yeteneklerini kullanarak “gelecektekilerin nasiplenmesini de sağla”, halifeliğin “bunlarla sınırlı ama bozmak da var mayanda sakın ha onu kullanma. Farklı olmanın farkı, bu” dedi. Ama sen

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

anlamadın. Hem süreni hem de sınırını unuttun. Onarmak sana ağır geldi, yaktın, yıktın bozdun; kirlettin. İnsanlık bu sandın.

Uyarmalar bir türlü seni uyarmadı, daha bir celallendin. Hep bahaneler ürettin, başkasının başına gelen felaketi kendi zaferin sandın. Ölüm senin için değildi. Sen hep genç kalacaktın, kendini böyle aldattın. Yerden, gökten, içinden, dışından, her bir yönden ve her bir yerden uyarıcılar geldi, sen uyanmadın. Önce uyarıcıları sonra kendi ellerini ve ayaklarını katlettin..

Sana ruhundan üfledi. Ama sen bu üflemin farkında olmadın. Şimdi sen kendin felaket oldun. Dokunduğun her şeyi yok ediyorsun. Az kaldı, “kendini de yok edeceksin” anlamına gelen aşağıdaki benzeri buyruklarını okuduğunda, bu uyarılarına kulak verip, ne anlama geldiğini kavramak için bir gayret içerisine girseydin, çelişkiler içerisinde bocalayıp durmaz, bin bir dalavere ile bunları örtmeye uğraşmaz, kendimizi kandırmak için, her an yeni bahaneler üretmezdik.

“İnsandan önceki dönem sonsuz bir zaman kesitinden ibaret değil midir? İnsanın adını bile anılmaya değer olmadığı bir dönem. Şüphesiz sınamak için insanı karışıklı bir meniden yaratan ve onu işiten ve gören bir varlık yapan da biziz. İster şükretsin, ister inkâr etsin diye yol da gösterdik. (Bunun sonucu olarak) nankörlük yapanlara; zincirler, kelepçeler ve azgın bir ateş hazırladık” (İnsan/1-4)

Yaratıcımız bizi şöyle anlatıyor:

“İnsan kendisini bir damla meniden yarattığımızı görmüyor mu? Ancak o, apaçık bir hasım kesiliveriyor. Yaratılmış olduğunu unutarak bize bir de laf dokunduruyor: “çürüyen kemikleri kim diriltecek” diye” (Ya’sin/77-78)

“İnsan başıboş bırakılacağını mı sanıyor! O, atılan bir damla meniden yaratılmadı mı” (Saffat /36-37)

Kendisine fücür ve takva verildiğini bilsin ki, kendisini arındırıp temizlerse kurtulacak, kendisini kirletip günaha gömerse mahvolacak” (Şems/8-10)

“İnsan, her dilediğini elde etme hakkına sahip olduğunu mu sanır? Halbuki hem ötekisi, hem de bu dünya, [yalnız] Allah'a aittir!”(Necm/23-24)

“İnsanı bir damla meniden yarattı., Birden o insan yaratanına apaçık bir hasım kesiliverdi.(Nahl/4)

“Vay haline iftira atanın ve ayıp-kusur arayanın! [Vay haline o kişinin] ki, serveti biriktirir ve onu bir kalkan (koruyucu) sayar, zanneder ki serveti onu sonsuza dek yaşatacak! Hayır, tersine, [öteki dünyada] çökerten bir azaba terk edilecektir o! Bilir misin nedir o çökerten azap? Allah tarafından tutuşturulan bir ateş, [günahkar] kalplerin üstünde yükselen: üzerlerine salınacak (bir ateş), sonsuz sütunlar arasında!” (Tekasür Süresi).

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

Ama biz insan, yaratıcımızın bu ve benzeri onlarca sözünü kulak ardı ederek, yeryüzünde kendi cehennemimizi inşa ediyoruz. Bunu yeryüzünü cennete dönüştürmek iddiasının arkasına gizlenerek yapıyoruz. Bazı noktalarda göstermelik, kendi tanımlamalarıma uygun, üstelik mazlum insan kardeşlerimizin, emekleri, gözyaşları, aşkları ve cesetleri üzerine mevzi cennetler kuruyor olmamız, koca bir yeryüzünü cehenneme dönüştürmüş olmamız gerçeğini ortadan kaldırmıyor.

İNSANIN FESAT VE FERASETİ

Allah'ın insanları yaratması ve onlara iki yol göstermesinin sonrasında, Ademoğlunun isyan eden oğlunun bir şekilde, içindeki şeytana kulak vermesiyle birlikte yeryüzünde **fesad** çıkmaya başladı. Bu isyan eden oğlunun fesad karşısında, itaat eden oğlunun gösterdiği teslimiyetin yönlendirdiği **feraseti** de içinde barındıran insanoğlu, bu zikzaklar içinde, yani fesad ve ferasetiyle bugüne ulaştı. Bugün küçük bir azınlık hakkı ve adaleti tesis edip koruma mücadelesi verirken çoğunluk bunu bozmanın uğraşısı içindeler. Haklının yanında bulunması gereken kalabalıklar ise bugün, Ademin isyan eden oğlunun çocuklarını alkışlamaktalar.

İlk insan topluluklarından bu yana kaç bin yıl geçti bilemiyorum ama hemen hemen tarihin bütün dönemlerinde aynı mücadelenin özde fazla bir değişiklik olmadan süregeldiğinden kuşkumuz yok. Allah çeşitli zamanlarda bu insanlar arasından Resûller seçerek onların hakkı bulmalarına yardımcı olmuş. Böylece fesadçılar helak edilerek bozulan dengeler yeniden kurulmuştur. Çünkü bu müfsidler iş başına geçtiklerinde, toplumun temel değerlerini (hars), ümitlerini ve gelecek nesilleri zihnen ve bedenen helak etmektedirler (**bkn: Bakara/204**)

Dün böyleydi. Bugün de böyle... Her çağın insanı kendi döneminde cereyan eden olayları az çok görüyor ve bunun sonuçları üzerinde düşünerek bu olayların kaynağını araştırıyor. Günümüzde de öyle... Ancak içinde bulunduğumuz çağın teknolojik gelişmişliği oranında bozunculuğu da gelişmiş. Bu nedenle günümüz insanı **olup bitenleri bazen tam olarak göremiyor.**

Mevcut ayartıcılar gerçeklerle kendi zihni arasında çok zaman perde veya paratoner görevi görüyor. **Toplum genellikle dili yandıktan sonra oynanan oyunları fark ediyor.** O zaman da iş işten geçmiş oluyor. Güç sahiplerinde oyun çok olduğu için toplumun dili yanmaya devam ediyor. Günümüzde eskilere ek olarak insanları, Allah'la birlikte veya ondan başka tanrılara kul etmek için bazı yeni yöntemler icat edilmiş. Bu yöntemlerin tutması ve evrensel planda uygulanabilmesi için de birbirinden çok farklıymış gibi görünen iç içe girmiş karmaşık organizasyonlar yürürlüğe sokulmuş.

İşte bu organizasyonlar sayesinde insanların kalplerinden imanları, beyinlerinden düşünceleri, ceplerinden paraları öyle maharetli ve sessizce çalınıyor ki ruhları bile duymuyor. Dünyanın her tarafını bir anarşi ve zulüm kaplamış. Herkes bir diğerini suçluyor. Dolayısıyla durmadan insanlar ölüyor. Üstelik çok zaman bu insanlar birbirlerini niçin öldürdüklerini, ne adına öldürdüklerini ve öldürdükleri kişilerin kim olduklarını da gerçek anlamda bilmiyorlar.

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

İşte bu aşamada bazıları, haksızlıkları önlemekten çok, egemenleri daha da güçlü kılmak için insan haklarından, yeryüzündeki düzen ve huzurdan söz ediyor. Ancak bu açıklamalar, kanı, göz yaşını, açlığı, hastalığı daha bir arttırıyor. Sadece bunlar değil, insanlar arasındaki kin, düşmanlık da artıyor.

Kör intikam duyguları en akıllı olanlarının bile ferasetlerini kör ediyor. Oysa bu insan hakları savunuculuğu şampiyonu olanlar, insanlara en büyük zulmü ve haksızlığı reva görüyorlar.

Yeni geliştirdikleri silahları gerçek mermi ve zehirlerle kendi haklarını savunan insanların üzerinde deniyorlar. Kadın çocuk demeden köyler, şehirler bombalanıyor. Veya zehirleniyor. Yüzbinlerce masum insanı öldürmeleri onların insan hakları savunuculuğuna bir halel getirmiyor. Kısacası, kendi yaratılışının, doğanın ve evrenin fitratına karşı gelen toplumların ekonomik ve askeri güçleri arttıkça, yaptıkları haksızlıklar da artıyor. Dolayısıyla fesadın boyutları daha da bir genişliyor, yaygınlaşıyor ve sıradanlaşıyor. İnsanoğlu fesadı neredeyse kanıksayacak..

Gerçi insanın bulunduğu her yerde şu veya bu boyutta fesad boy veriyor, ama asıl fesadın kahredici ve zehirleyici yüzü, insanoğlunun kendisine yabancılaşmasının toplumsal bir travmaya dönüşmesiyle ortaya çıkıyor. Evet, fesadın kaynağı bizzat insanın kendisidir ama bu fesad toplumun bütün katmanlarını kuşattığı ve her bir fert gönüllü bir fesat mermisine dönüştüğü zaman helaki çağırarak dışında yapacak başka bir şey kalmıyor.

İnsanoğlunun kendi heva ve hevesini, yani istek ve arzularını tek belirleyici kabul etmesiyle başlayan bu süreç, bireyin kendini diğer bireylerin üzerinde egemen görmesiyle devam ederek toplumsal travmaya dönüşerek yok oluşu getiriyor. Oysa Evren ve yeryüzü insanoğlunun savaş arenası olmak zorunda değil.

Çünkü Allah'ın eşyanın özüne koyduğu fitrat, adil bir dünyayı da mümkün kılıyor. Ayrıca Allah, yeryüzünde resûlleri vasıtasıyla da **-onlara kitaplar göndererek-** adaleti tesis etmek istiyor. Yarattığı nimetlerden tüm insanların bir ölçüye göre rızıklanmasını istiyor. Bunun için de insanların uyması gereken genel kuralları belirliyor. Fakat insanoğlu, bu kuralları, **bu adil paylaşımı**, insanı, emeğini ve onurunu yücelten, köleliğe, zulme ve haksızlığa set çeken, hukukun egemen olduğu bu adil yapıyı bozmak için elinden geleni arkasına koymuyor. Yeryüzünü cehenneme çevirmek için, dün olduğu gibi bugün de uğraştıkça uğraşiyor. .

Bazı dönemlerde müfsidler *-günümüzde olduğu gibi -* bunu evrensel düzeyde başarıyorlar. Sadece insanlar arasındaki düzeni bozmakla kalmayıp tabii/doğal dengeleri de alt üst ediyorlar. Böylece insanların bazıları, bazılarının Rabbi, efendisi; bazıları da, bazılarının kulu kölesi oluyorlar. Sonuçta fesad çıkıyor. Ama biz biliyoruz ki *-tarih de buna şahittir-* bozguncuların saltanatı uzun sürmüyor, süremiyor. Çünkü bir noktadan sonra hem Allah'ın müdahalesi söz konusu oluyor, hem elleri ile çıkardığı fesat ve felaketler onların helakini hazırlıyor, hem de insan fitratı gereği bir noktadan sonra başına gelenleri sorgulamaya başlıyor ve yaşadığı olayların kaynağını kavradığı andan itibaren de kendini savunmak zorunda hissediyor. Yani uyuyanlar uyanıyor. Daha da ileriye giderek gaspedilmiş haklarını

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

yeniden almak, çiğnenmiş onurunu kurtarmak için derin ve bilinçli bir savunmaya geçiyor. Artık bu noktadan sonra ekonomik ve askerî güç de önemini yitiriyor. İşin tabiatı gereği inanç (başkaları buna moral güç diyorlar) ön plana çıkıyor.

Haklı olanlar, akıllı ve bilinçli de olduklarında hak ve hukuk egemenliğini ilan ediyor. Böylece hak ile batıl, zalim ile mazlum yer değiştirmeye başlıyor. Mazlumlar, zalimleşerek yeni mazlumlar üretinceye kadar bu egemenlik devam ediyor. İşte tarih dediğimiz şey bu kısır döngüden ibaret değil midir zaten? Yani tarih, Hakk'ın ve zulüm mücadelesinin kayıtlarının tutulduğu bir sicil defterinden başka bir şey midir? İnsanoğlu bu defteri bir ayna olarak kullandığı müddetçe azgınlaşma süreci uzuyor.

Ne yazık ki çok uzun zamandır insanoğlu bu sicile bakmayı terk etmiş. Bu yüzden kim olduğunu ne yaptığını, hatta ne istediğini bile bilmiyor. Ürettiği araçlar bir tarafa bizzat insanoğlunun kendisi bir helak makinesine dönüşmüş durumda. Bu yüzden zulüm üstüne zulüm yapıyor. Ancak "**zulm ile âbad olmaz.**" Çünkü Allah insanla evreni bir denge içinde yaratmıştır. Nasıl ki çevrenin kirlenmesi, bozulması, tabiatın çoraklaşmasına neden oluyor, insan yaşamına doğrudan etki ediyor ve yaşamasını engelliyorsa toplumsal kurallar da böyledir.

Doğa kendini yenileyerek küresel fasadı ortadan kaldırıyor, insanoğlu da kendini yenileyerek toplumsal fesadı ortadan kaldıracaktır.

"Yaptıklarından bir kısmını onlara tattırmak amacıyla insanların kazandıkları yüzünden karada ve denizde fesad çıktı. Belki dönerler!" (31-Rum/41)

MÜ'MİN KİMDİR ?

Vahyin ışığıyla sınırlarımızı çizen, bizleri özgürleştiren, kimliğimizi belirleyen, yolumuzu aydınlatan, iyi ve güzel işler yapmamızı öğütleyen, doğruya kılavuzlayan, kulluğumuzun bilincine vardırıran, yaratılış gayemizi açıklayan, yaşam tarzımızı şekillendiren, kısacası "Şerefimiz" olan " Kur'an/ Okunan, bakalım "Mümin" özelliklerimizi nasıl sıralıyor. Vereceğim bu özellikler, sonsuz zenginliği olan vahyin sadece bir bölümünden alıntıladığım özetler ;

1- "La" diyerek, herşeyi reddedip, inkar ve sorgulama ile doğruyu bulan, tüm benliği ile "Yalnız" Allah'a yönelen demektir,

2- Şirkin pisliğinden, sahte olan, kötü olan herşeyden, baştan topuğa, bedenen ve zihnen temizlenmek, mesh olmak "Arınıp" Allah'a yaklaşmak demektir,

3- Dünyalık olan herşeyden sıyrılıp, nefsinin arzularını bir yana bırakıp, fikren ve bedenen "Rabbine Hicret" eden demektir,

4- Allah için, O'nun yolunda, herşeyini feda etmek, değersiz görmek ve O'ndan uzaklaştıran herşeyi O'na yakınlaşmak için "Kurban" etmek demektir,

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

5- Doğru olduğunu bildiği, inandığı şeyin peşinden gitmek, Vahye bağlı kalmak, bir konu hakkında çözüm bulamadığında **yalnızca “Kuran”a sarılmak** ve bu uğurda Kariyerini, Konumunu, İlişkilerini, Eşini, Dostunu ve çıkarlarını feda etmek “**İbrahim gibi olmak**” demektir,

6- Allah’ın hükmünü tanımayanlara karşı “Kıyam” etmek, her zaman doğruyu söyleyerek, kendini “ilah” sananları, “rab” sananları, kendi hükümlerini koyanları rahatsız etmek “**Suayb gibi olmak**” demektir,

7- Uzun ve meşakkatli olan bu yolda, “**İsmail gibi**” sabredenlerden olup teslim olmak, “**İbrahim gibi**” fedakar olmak demektir;

8- “ La İlahe İlla Allah” ın yeryüzünde hakim olması için, Ailesi de olsa, inancını paylaşmayanlarla ilişkisini kesip beri olan, “**Nuh’un yaptığı gibi yapmak**”, Rabbine kavuşmak için “**Musa gibi**” acele etmeyen demektir;

9- Dünyayı, oyunu, eğlenceyi, çabuk geçeni bir kenara bırakıp “ **Lut gibi**” Rabbine hicret eden demektir;

10- Müşriklere karşı uyanık olan ve gizli kalmasını bilen fakat aynı zamanda yeri geldiğinde “**Asiye gibi**” Firavun’a karşı “Cesur” olmak demektir;

11- Kimseden korkmayan, Rabbine güvenip teslim olan ve “ Secde” edip, Firavunun “**Sihirbazları gibi**” pazarlıksız iman etmek demektir;

12- Ahlaksızlığa karşı, Zinaya karşı, Fuhuşa karşı tavrını koyup, uzak durmak “**Yusuf gibi**” gömleğini arkadan yırttırmak demektir;

13- Kulluğunun bilincinde olan, ahlakını koruyan, konuşmasına perde koyan, gerektiğinde susup işi Rabbine bırakan, tertemiz kalmak “**Meryem gibi**” olmak demektir;

14- Bilmenin yaşı yoktur. Doğru kimden gelirse gelsin doğrudur. Karşısındakiler (Alimler, bilginler, ahbarlar,hocalar, şıhlar, şeyhler) ne kadar doğru olduklarını söyleselerde, yaşları büyükte olsa, vahyin ışığını önlerine tutmak “ **İsa gibi “Ağzı süt kokarken”** konuşmak demektir;

15- Şirkin içinde yüzen bir toplumda, içinde bulunduğu toplumun yapısını ölçüp tartarak, ona göre hareket eden, vahyin üstünü örtmeye çalışan hükümdara karşı kıyam etmek “**Ashabı Kehf**” gibi olmak demektir;

16- Tüm sıkıntılara, hastalıklara, geçim zorluğuna, felaketlere göğüs germek, nereden ve kimden geldiğini bilerek şükretmek, sabretmek “**Eyyub gibi**” olmak demektir;

17- Kulluğunun aciziyetini bilip, yürürken, konuşurken, otururken, kalkarken, yatarken mütevazi olmak, darlıkta ve bollukta infak edip “**Ruku**” etmek demektir;

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

18- Allah'ın bütün yarattıklarını düşünüp, vahyini tasdik edip "Yalnızca O'na" kul olmak "Secde" etmek demektir;

19- Haksızlığın, zulmün, şirkin, kötülüğün karşısına dikilmek, Hanif bir duruş sergileyip safını belli etmek, hak ile batılı birbirinden ayırıp "Kıyam" etmek demektir;

20- **Geleneği, Ataları, -İzmleri, çoğunluğu reddedip sorgulamak, Yalnızca vahye bağlanıp** Allah'a güvenmek demektir.

İşte bunların tümü " aqı mussalat ve etauzzekat" bağlamına girmek demektir.

BASİRET SAHİBİ OLMAK

"**Basiret**", kelime olarak 'görmek' anlamındaki '*ba-sa-ra*' fiil kökünden türemiş bir mastardır. Bir terim olarak basiret, idrak (anlayış/kavrayış) kuvveti, derin görüş, ileriye görme, bilinçle kestirme, yakîn, burhan, hucet, bir şey hakkında oldukça bilgili olmak, zeka, ibret gibi anlamlara gelmektedir. Avın izini sürmeye yarayan kanına da basiret denmiştir. O izler avcıyı ava götürmektedir. 'Basar'ın görmekle yakından ilgisi vardır. Basar görme endişesiyle bakmaktır. Bakmak-görmek ilişkisinde her ikisini birleştiren, ama nihai olarak 'görme'yi hedefleyen bir bakmadır 'basar'. Basar' kelimesi aynı zamanda hem görme organı olan göz için, hem de gözün görme kuvveti için kullanılır. (Rağib). İdrak eden kalb için 'basiret' sözü kullanılır.

Basiret, "**Kendisiyle hakla batılın temyiz edildiği marifet** (bilgisi)" olarak tarif edilmiştir. Basiret kavrama yeteneğidir, vukuf kazanmak, olay ve nesnelere anlayıp kavramak, vukufiyet kesbetmektir. Basiret bilmek anlamına da gelir. Araplar 'raculun basîrun' dediklerinde 'alim' kimseyi kastetmiş olurlar.

Bir Kur'an kavramı olan basiret Allah'ın görmesiyle alakalıdır. Allah'ın görme sıfatı vardır ve isimlerinden biri de **Basîr**'dir. Allah'ın görmesi (tabir caizse 'basiret'i) ise, O'nun ilminin her şeyi kuşatması ile alakalıdır. Bu da 'hikmet' kavramını gündeme getirmektedir. Allah'ın görmesini (basar sıfatını, yani 'basiret'ini) O'nun hikmeti'nden ayrı düşünmek ne mümkündür. Şu halde mü'minin basireti de hikmet kavramından ayrı düşünülemez.

'Basiret' kelimesi Kur'an'da iki kere kullanılmıştır. (**Yusuf, 108; Kıyamet, 14**) Çoğulu olan 'basîr' beş yerde, yine basiretle hemen hemen aynı anlamda kullanılan 'tabsıra' kelimesi ise bir yerde kullanılmıştır. (**Kaf, 8**).

Kıyamet suresinin 14. ayetinde insanın kendi kendine şahitlik yapması anlamında kullanılmıştır. Basiret kelimesi Kur'an'da kavramsal anlamını en iyi ifade edici olarak Yusuf suresinin 108. ayetinde vuzuha kavuşturulmaktadır:

"De ki, bu benim yolumdur, bir basiret üzere Allah'a davet ediyorum; ben ve bana uyanlar (böyleyiz). Ve Allah'ı tenzih ederim, elbette ben müşriklerden değilim." (Yusuf, 108).

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

Şimdi ayetteki birtakım ifadeler teker teker tedkik edilirse basiretin ne olduğu ve ne olmadığı daha iyi anlaşılacaktır.

Dikkat edilirse ayetin eksenini 'yol' kavramı oluşturmaktadır. 'Bu benim yolumdur' sözüyle, Peygamber'in lisanından Allah'ın dini 'yol' olarak adlandırılmıştır. Peygamber "bu benim" sözüyle dini sahiplenmektedir. O bu yolu iyice özümsemiş, benimsemiş ve içine sindirmiş ki, 'bu benim yolumdur' diyor. Ayrıca, bu yolu en mükemmel bir şekilde kavramış olduğu da anlaşılmalıdır. Zira kişinin -şarlatanların dışında-, kavramadığı bir şeye 'bu benim...' diyerek sahiplenmesi mümkün değildir.

Hemen arkasından Peygamber (a.s.) "bir basiret üzere Allah'a davet ettiğini" beyan etmektedir. Allah'a davet ve basiret... Birbirinin lazım-ı gayrı mufarıkı iki erdem, iki görev. Allah'a davetin elbette basiretsiz olması düşünülemez. Allah'a davet sıradan bir iş değildir. Basiret, tebliğ ehli mü'minlerin bir niteliği olmak durumundadır. Peygamber (a.s.) bunu beyan etmekle kalmıyor, peşisıra, kendisine tabi olan mü'minlerin de aynı şekilde olduklarını belirtiyor. Peygamber'in bu sözü Allah tarafından da onaylanmaktadır. Şu halde mü'minler de tıpkı Peygamber(ler) gibi basiret üzere Allah'a davet etmekle yükümlüdürler.

Bu sözlerin ardından Peygamber Allah'ı tesbih ve tenzih ediyor. Allah'ın sübhan olduğunu söylemek, yaratılmış olan insan ve diğer varlıkların hiçbirine benzemediğini, insanın aklına gelen tasavvurlardan müteal olduğunu ifade etmek demektir. En son olarak da Peygamber, kendisinin müşriklerden olmadığını ilan etmekte, bir nevi deklarasyon yapmaktadır.

Şu halde, Allah'a basiret üzere davet etmekle müşrik olmamak ve Allah'ı tenzih etmek, Allah'ı yüceltmek arasında birebir ilişki vardır. Yani basiret'in esasını şirkten temizlenmek teşkil etmektedir. Allah'a çağrı yapıldığına göre, tanım gereği, Allah'ın dışındaki bütün somut ve soyut putların reddedilmesi zorunludur. Basiret üzere olmayan davet şirke yakın bir davettir. Basiretli olmak mesela, şirkin zıddı olan tevhidin bir başka ifadesi olarak, Allah'ı tenzih etmeyi gerekli kılar. Tıpkı Hz Muhammed (a.s)'in yaptığı gibi. Allah'ı tenzih edemeyen kişilerin basiretli olduklarını düşünmek mümkün değildir. Müşrikler eğer basiretli olsaydılar şirk içinde olmazlardı.

Bazı mütefekkirler Yusuf suresi 108. ayetteki basiretin ma'rifet ve tahkik, diğer bazı müfessirler de yakîn anlamına geldiğini ileri sürmüşlerdir. Ma'rifet bilmek ve tanımak demektir. Tahkik, bir şeyi incelemek, araştırmak, soruşturmak ve sağlam yapmak anlamına gelmektedir. Yakîn ise bir konu hakkında yakinen, doğrudan bilgi sahibi olmak demektir. **İlmel yakin**, bir şey hakkında yakından bilgi sahibi olmayı, **aynel yakin** bir şeyi yakından görmüş olmayı, **hakkal yakin** ise bir şeyin özüne vakıf olmayı, kuşatıcı biçimde bilgi sahibi olmayı ifade eder. Basiretli olmak için bu boyutta bilgi sahibi olmak gereklidir.

Gerek Hz Muhammed (a.s) gerekse diğer Nebiler tam bir basiret üzere Allah'a davet etmişlerdir. Nebilerin bütün bir tebliğ faaliyetine baktığımızda 'basiret'in onların şahsında ete kemiğe büründüğünü görürüz. Bunları bazı karakteristikler olarak tespit etmemiz mümkündür.

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

Buna göre diyebiliriz ki, Kuran-i Nebevi metot açık, aleni ve nettir. Onda takiyye yoktur; bu davet ve dava açıklık ister, açık olmayı gerektirir. Daha ayetin başlangıcında “**bu benim yolumdur**” derken açıkça kendini ilan etmekte, kendini ortaya koymakta, kimliğini bildirmekte, takiyye yolunu seçmemektedir.

Öyle ya, kimliğini gizlerse, kendini saklarsa nasıl davet edecek, insanların zihninde nasıl hüsnü kabul görecektir? Kuş diliyle yapılan tebliği insanlar nasıl anlayacaklardır? Bu cümleden olarak Muhammedi/Nebevi davet şifreler içermez. Bu, ne vahyin sahibi Allah'ın, ne de tebliği Peygamberin şifre bilmediklerinden değildir. Fakat şifre gizlilik ve sırdır. Vahiy ise mübîndir, açıktır, anlaşılırdır. Anlaşılması için nazil olmaktadır.

Aynı şekilde Nebevi tebliğ metodu pragmatist değildir: İnsanlara süflî, dünyalık çıkarlar vaad etmez. Ayak oyunları geçerli değildir, istikbal kaygısı taşımaz. Orada tek gaye insanları Allah'a kul olmanın bilincine erdirmektir. Dolayısıyla “**düşmanın silahıyla silahlanmak**” gibi tuzaklara düşmez. Basiret üzere davet, Allah'a davet edeyim de nasıl davet edersem edeyim türünden bir keyfiliğe izin vermez. Partizanlığı kabul etmez; “**ne olursa olsun, yönetim pastasından mutlaka ben de bir pay almalıyım**” temel tezi ile hareket etmez. Çünkü basiret üzere davet, demokratik örgütlenme ve siyaset yapma biçimleriyle, İslam'ı tebliğ faaliyetinin ayrı ayrı şeyler olduğunu bilmeyi gerektirir. Basiret işte tam da bu bilginin adıdır dense yeridir.

Tevhide inanmak bütün dünyaya bedel bir değerdir. Hem de her zaman ‘**yükselen değer**’dir. Basiretli olmak, Tevhid uğrunda dik durmayı bilmektir, Tevhidi hiçbir şeye değişmemektir. İnsanın Allah'ın yerine ikame edildiği batı felsefesinin ürettiği, Kur'an'la çatışan hiçbir kavramın gölgesine sığınmamalıdır basiretli mü'minler. Onlar ‘**Kur'an'ın gölgesi**’ne razı olmalı, başka hadis ve icma gibi gölgeler de aramamalıdır.

Basiret üzere davet iddiasında bulunan mü'minler cahiliyye toplumundan ayrışmalıdırlar. Kendilerinin ayrı bir ümmet, kafirlerin de ayrı bir ümmet olduğunu açıkça ilan etmelidirler. Cahiliyye gibi yaşayıp, müslüman gibi İslam'a davet eden kişilerin çabaları hiçbir fayda doğurmayacaktır. Cahiliyye ile ayrışmayı gerçekleştiremeyen inanmış insanlar, genellikle özür dileyici bir kişilik ve suçluluk psikolojisi içinde oluyorlar. Suçlu, bir yaşam biçimi olarak İslam'ı reddeden topluluklar değil de, kendileriymiş gibi duruyor, öyle bakıyor, öyle konuşuyor ve öyle yürüyorlar. Halbuki İslam dini ve İslam daveti hiç kimsenin müslümanlığına minnet duymaz. Bilakis insanların müslüman oldukları için Allah'a minnet borçlu olduklarını esas alır. Davetçiyle davet edilen ilişkisinde de bu ilke esastır.

Ayetteki “**ben ve bana uyanlar**”ın bugüne tercümesi şudur:

Nebevi metod basiretledir; nebilerin takipçisi mü'minler de tıpkı onlar gibi aynı metodu takip etmek zorundadırlar. Hiçbir mazeret mü'minleri basiretli olmamakta mazur kılamaz. Çünkü bu işin metodunu tatbik eden Nebiler'in bıraktığı miras bunu gerekli kılmaktadır. Peygamber'in sünneti diye uydulan takibatı, tamamen sıradan şeylerde değil de, burada aramak gereklidir.

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

Rasul basiretli tebliğin altın örnekleriyle dopdoludur. Mekke döneminde kafirlerin her türlü saldırı ve sataşmalarına karşılık Rasulullah'ın, başlarını çatlatırcasına dini anlatmaya devam etmesi, işkencenin doruk noktasına çıktığı anlarda bile sabrı tavsiye etmesi, sonuçlarının hayırla neticelendiği basiret örnekleridir.

Bununla beraber '**basiret üzere davet**' etmeyi, sanki sonuçta mutlaka sayıyla ölçülebilir pratik yararlar elde etmek gibi algılamamak gerekir. Rasulullah'ın tebliğ döneminde neredeyse her zaman daha ileriye doğru bir gidiş gözlemlenirken, mesela Nuh Peygamber ve Lut Peygamber örneklerinde böyle somut bir 'başarı' görünmemektedir. Bilakis bu iki Peygamber'in kavimleri Allah tarafından helak edilmişlerdir. Bu iki peygamberi sanki basiret üzere davet edememiş gibi algılamak asla mümkün değildir. Onların da en az Hz Muhammed (a.s) kadar basiretli olduklarından kuşku duyulamaz. Sonuçta tebliğin kabul edilmemesi, Peygamberin basiret sorunu olduğunu göstermez. Nuh Peygamber bilakis kendi tebliğ faaliyetinin ciddiyetini şöyle tanımlamaktadır:

Nuh (a.s) diyor ki, ***ben onları gece-gündüz davet ettim; onları açıktan (haykırarak) davet ettim, gizli gizli de davet ettim; fakat onlar kulaklarını tıkadılar, elbiselerini kafalarına çektiler ve ayak dirediler! (Nuh, 5-9).***

Şu halde önemli olan tebliğcinin, Allah'ın çizdiği sınırlar dahilinde, Nebevi metot doğrultusunda Allah'ın dinine çağrı yapmasıdır. Bu durumda sonucun olumsuz olmasından dolayı tebliğci muaheze edilemez.

'Basiret'i en iyi anlatan kelimelerden biri de hiç şüphesiz '**hikmet**'tir. Hikmet basiretle, basiret de hikmetle açıklanabilir. Hikmetle davetin emredildiği şu ayet sanki Yusuf suresi 108. ayetin tefsiri gibidir:

“Sen Rabbi'nin yoluna hikmetle ve güzel öğütle davet et ve onlarla en güzel bir tarzda mücadele et. Zira Rabbin kendi yolundan sapanı en iyi bilendir ve O, hidayete erenleri de en iyi bilendir.” (Nahl, 125)

Burada hikmet neredeyse basiretle eş anlamlıdır. Güzel öğüt de basiretin gereği ve paralelidir. Güzel öğüt, yapıcı telkinlerdir. Muhatabı hırpalamak yerine, düşündürmektir. Kafir de olsa kişiliğini rencide etmemektir. Bağcı dövmek değil, üzüm yemeye talip olmak ve bunu da muhataba mutlaka hissettirmektir.

Davetçi, hikmet ve basiret gereği, muhatabını iyi tanımalıdır. İnsanların ruhî durumlarını, psikik yapılarını, maddi sıkıntılarını göz önüne almalı, ayrıca, hassas olduğu noktalar varsa onları da nazar-ı itibara almalıdır.

Bunun amacı şudur: **İslami tebliğ ilk önce kişiyi düşündürmeye yönelik olmalıdır.** Davet edilen insan, kendisine değer verildiği intibasına sahip olabilmeli, ürkütüp kaçırarak bir pozisyonla işe başlanmamalıdır. Kısacası, tebliğci, neyi nerede, ne kadar söyleyeceğini bilmelidir. Hangi işin sonucunun nereye varacağını kestirebilmek hikmet ve basiret gereğidir. Bu tıpkı, içinde bulunulan siyasi şartları yorumlamak gibidir. Böyle bir bilgiye ve

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

yeteneğe sahip olan tebliğci, sonucu ne olursa olsun, kendisi doğru iş yapmış olacaktır. Biz doğru iş yaptıktan sonra biliriz ki, işlerin sonucu tamamen Allah'ın elindedir.

Bu anlamda **Kaf suresinin 8. ayetinde** geçen, basiretle aynı kökten türemiş olan 'tabsıra' kelimesi görmekle ilgili anlamdadır. Hem gözün görmesini, hem de 'kalb' olarak da adlandırılan, bir iç görüyü, ince sezgiyi, Allah'ın yarattığı bütün güzellikleri algılayabilme, ibret gözüyle bakabilme yeteneğini, şükreden bir kul olabilme inisiyatifini işaret etmektedir.

'Basiret' kavramı Kitap'da bazen 'basâir' kelimesiyle işlenmektedir. En'an suresinin 104. ayetinde **"Rabbiniz'den size basâir geldi"** denirken, anlama ve kavrama yeteneği, olayların önünü-ardını görme, kalp aydınlığı, bilinç kastedilmektedir. Ayetin devamı, 'basair'le ne demek istendiğini çok güzel açıklamaktadır: "

...Kim görürse, kendisi için görmüştür; kim de kör olursa, o da kendi aleyhinedir. Elbette ben sizin üzerinize bekçi değilim!" (En'am, 104).

Görüldüğü üzere Kur'an, 'görmekten' bahsetmektedir. Hakkı, hakikati görmek önemlidir. Fakat yine bilenler çok iyi bilirler ki, Kur'an dilinde bakmak ve görmek birbirinden iyice tefrik edilmektedir: Her bakan 'görür' değildir. Kur'an, âmâ olarak bilinen göz körlüğünü asıl körlük olarak kabul etmez. Gerçek körlüğün görme-bilip anlama anlamında, sinelerdeki kalplerin körlüğü olduğunu belirtir:

"Gerçek şu ki, gözler kör olmaz; lakin göğüslerde bulunan kalpler kör olur!" (Hac, 46).

Demek ki körlük basiretsizlik değil, basiretsizlik körlüktür.

Muhammed (a.s.) Mekke kafirlerine, kendisinin, Rabbi'nden gelen vahye uymaktan öte bir şey yapmadığını, kendisine gelenlerin de Rabbi'nden gelen basiretler, yani ibret alınacak öğüt ve irşadlar, hikmetler, Allah'ı tanıtan ayetler olduğunu söylemektedir.

Musa (a.s.)a verilen dokuz mucizeyi kastederek Firavun Musa'ya, **"senin büyülendiğini (meshur) zannediyorum"** demektedir. Musa ise ona, bu ayetlerin göklerin ve yerin Rabbi tarafından verilen ibretlik (basiretlik) mucizeler olduğunu söylemiştir. (İsra, 102). Musa peygambere verilen bu mucizelere 'basiretler' (basâir) tabir edilmesi Kasas suresinin 43. ayetinde de yinelenmektedir. Bu mucizeleri ancak basiretle bakan birisi, basiretli kimseler anlayabilirler. Diğerleri bütün olayları 'tabiat kanunları'na indirgemekten ileriye gidemezler.

Benzer şekilde Kur'an'ın da kesin olarak Allah'a bağlanan bir toplum için bir 'basiretler' (basâir), ibretler olduğu belirtilmektedir. (Casiye, 20). Zikrettiğim bu son iki ayeti kerimede 'basâir' kelimesinin hemen akabinden 'hidayet' ve 'rahmet' kelimelerinin kullanılması ilgi çekicidir. Demek ki basiret hem hidayetle, hem de Allah'ın rahmetiyle alakalıdır.

Basiretle davet etmek ileriye görmek demektir. Mü'minler ileriye görmelidirler. Olayların sebep-sonuç ilişkisini görmek, belli şartlardan sonra kendilerini hangi koşulların beklediğini kestirebilmek basirettir. Allah'dan korkan ve Allah'ın dinine canı ve malıyla boyun eğen mü'minlere Allah basiret verecektir.

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

Dünya çapında pek çok strateji kuruluşu, bilhassa güçlenmekte olan İslamî dirilişe karşı ciddi stratejiler geliştirmektedirler. Zekasını iyi kullanan kafirler bilmektedirler ki, müslümanların kutsallarına doğrudan saldırmak, İslam'ı yok etmek ve müslümanları sindirmek yerine, İslam'ı, İslam'a saygı duyan bir dille saptırmak, müslümanları kendi dinleri hakkında böyle bir metotla kuşkuya düşürmek çok daha olanaklıdır.

Nitekim söz konusu kuruluşların stratejileri, müslümanları yerine göre provake etmek, kışkırtmak, kısacası çeşitli komplolar (tuzaklar) hazırlamaktır. Müslümanlar bu tuzakları, gerçek bir hikmet, basiret ve İslami bilinçle aşabilirler.

Düşünmelidir ki, zaman zaman müslümanlar, tıpkı Hudeybiye antlaşması esnasında pek çok müslümanın Rasulullah'a karşı gösterdiği tepkinin benzeri, aşmakta zorlandıkları handikaplarla karşılaşmaktadırlar. Öylesi durumlarda müslümanlar, tıpkı Allah Rasulü'nün sarsılmaz duruşu gibi duruş gösterebilmelidirler. Bu çok zor bir duruştur. Bunu göğüslemek için Hz. Muhammed (as.) kadar basiretli olmak gerekmektedir. Tebliğin, nebevi mücadele metodunun temel esprisini iyi kavramak gerekmektedir. Aksi taktirde yüzlerce tuzak müslümanları beklemektedir.

Kur'an kavramlarını, Kur'an dilini doğru dürüst kavramayanlar, İslam-dışı sistemlerle kurdukları yakın temas ilişkilerini kamufle etmek için, Rasulullah'ın hayatından müşriklerin himaye müessesesine başvurması, Hudeybiye antlaşması ve Mekke döneminde Kölelerin gördüğü işkence ve şehid edilmesi sonucunda, kafirlerin istediği kelimeleri söylemesi gibi hadiseleri, tamamen alakasız kıyas ve benzetmelerle istismar etmektedirler.

Ortada Kölelerin karşılaştığı ağır imtihan gibi bir durum söz konusu değilken, müşrikler bir istiyorsa kendileri beş katı veren 'müslüman-demokrat' çizgideki siyaset erbabının durumunu basiretli olmakla izah etmek itiyadında olan insanlar yanlış yapmaktadırlar.

Günümüz sosyo-politik ortamında, tıpkı Allah'ın "**kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın**" emrinin "**en küçük bir riski bile göze almayın, her türlü kolaycılığı deneyin, Allah yolunda hiçbir sıkıntıyı göğüslemeyin, nenize lazım!**" şeklinde anlaşılması gibi bir durum yaşanmaktadır. Halbuki Allah "İnfak edin; infak etmeyerek kendi ellerinizle kendinizi (cehennem) tehlikesine atmayın" (Bakara, 195) buyururken, "İslam düşmanlarının dikkatinizi üzerinize çekecek hiçbir girişimde bulunmayın" olarak, yani ayetin maksadına tamamen ters bir yoruma ulaşmıştır.

Tıpkı bunun gibi, "basiretli olmak", takiyyeci olmak, en küçük bir risk bile varsa inancını gizlemek, köprüyü geçinceye kadar ayıya dayı demek gibi küçük hesaplar yapmak olarak anlaşılmaktadır. Oysa basiretli olmak, tebliğin önüne çıkan engelleri, yine Allah'ın emirleri çerçevesinde kalarak aşmak anlamına gelir. Basiretli olmak ileriye görmek demektir, bir delikten iki kere ısırılmamak demektir. Fakat bütün yapacaklarını, İslam düşmanlarının tepkilerine göre şekillendirmek basiret olamaz.

Burada, hemen hemen her şeyin olduğu gibi basiretin de sahteleştirildiğinden bahsetmenin mümkün olduğunu Kur'an bize öğretmektedir. Bu öğretiye göre, Musa'nın yokluğunda

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN , CİLT - 4

altından bir buzağı heykeli yapan Samiri, Musa'nın kendisini sorgulaması üzerine şöyle demektedir: **“Ben onların göremediği bir şeyi gördüm...”** (Taha, 96).

Samiri, bu ifadeye göre, Musa'nın getirdiği ayetlerden, diğer insanların anlamadığı, daha farklı şeyler anlamış. Onların fark ve idrak edemediği şeyleri fark ve idrak etmiş, yani daha basiretli olmuş! Fakat Samiri'nin “basireti” kendisini, alemlerin Rabbi Allah'ı bırakıp kendi eliyle yaptığı bir sisteme uyma derekesine düşürmüştü!

Yani bu, basiret olarak adlandırılan gerçek bir basiretsizlikti. İşte Kur'an'ı Samirice okuyuş biçimleri süregeldiği için, çağdaş Samiriler(**Son nebinin izinden-esserinden gidenler**), Kur'an öğrencilerinin gördüğünden daha farklı şeyleri gördüklerini iddia ederek, kendilerini çağdaş İslam düşmanı rejimlerin kulluğuna adamaktadırlar. Kendileri gibi beşer olan rablerinin verdikleri para, ünvan, yetki ve makam gibi iltifatlar sayesinde Samiri'nin buzağısı benzeri sistemler yaparak, insanları bunlara uymaya çağırmaktadırlar. Seçim meydanlarında öttürdükleri mikrofonları Samiri'nin buzağısından daha gür ses çıkartmakta, böylece beşer-tanrılarına tapmaya daha yüksek sesle çağırmaktadırlar.

Kısacası, Samiri'nin basiret iddiası şeytani bir manipülasyondur. Mü'minlerin basireti ilk başta bütün şeytani manipülasyonları farketmeyi ve onların şerrinden Kur'an rehberliğine sığınmayı gerektirir. Samiri ve bel'am taifesinin İslam düşmanı ulusal ve küresel müstekbirlere tabasbusları, onların çizdiği çizginin dışına çıkmama gayretleri kesinlikle basiret değildir. Bu olsa olsa, münafıklık olabilir.

Mü'minlerin basireti Allah'a kul oldukça artar, gelişir ve sağlamlaşır. Sağlamlaştıkça da bütün şeytani oyunların üstesinden gelme kuvveti kazanır.